

Λ Υ Π Ε Σ

I

Καὶ σοῦ εἶπα ἐγὼ—Μονάχη
 Μιὰν ἀγριελιά
 Ἐξέπνοη σιγοκινάει νοτιὰ
 Στὴν ἔρμη ράχη.

Στοῦ πλατανιοῦ τὰ φύλλ' ἀργοχτυπᾷ
 Μι' ἀριὰ ψιχάλα.
 Ἄπόψε οἱ στεῖρες θλίψες μου
 Λεῖβονται στάλα στάλα.

—Κι' οἱ στοχασμοί μου σέρονται
 Σὲ σκοτεινὰ ταξείδια.
 Στῶν καλαμιῶν τὰ φύλλα κρέμονται
 Ἄνάγια τοῦ ψυχλητοῦ σταλίδια.

Κι' ὁ πόνος μου τώρα ὁ παλιὸς
 Τὰ σωθικά μου σκάβει.
 Ἄκου χτυποῦν, κάποιο σκεβρὸ
 Στὴν ἀκροθαλασσιὰ χαλνοῦν καράβι.

II

Καὶ σοῦ ξανᾶπα—Τὰ λευκὰ
 Στὸ μέτωπο μου φέρε χέρια,
 Ἄκου στὸ μοναστήρι τῆς κορφῆς
 Λυόνουν οἱ ψαλμουδιὲς σὰν ἀγιοκέρια.

Τοῦ πεύκου ἢ σιγανὴ πηγὴ
 Τὶς ὑστερνὲς ψυχομαχάει σταγόνες
 Χάνονται τώρα οἱ πόθοι μου
 Σὲ σκοτεινοὺς χειμόνες.

Κι' ὁ νοῦς μου τώρα θλιβερός
 Λιμάνι νὰ σταθῇ δὲ βρίζει
 Κύττα στὰ ἔρμα ἀπάνω κύματα
 Οἱ μαῦροι τῶν συννέφων φεύγουν ἴσκιοι.